

§ 33. Landvæsensretternes rådslagninger er hemmelige.

Stk. 2. Det beror på retten, om den finder at kunne afsige sin kendelse, endnu medens den er samlet eller først senere. Dog skal kendelsen i alle tilfælde afsiges snarest muligt efter sagens optagelse.

Stk. 3. Kendelsen, der skal indføres i protokolken, skal indeholde en fremstilling af sagen og de grunde, der har ledet til udfaldet.

Stk. 4. Sager, der i henhold til § 6, stk. 1, behandles af en landvæsensnævnsformand uden medvirken af nævnsmænd, afgøres af formanden. I øvrigt skal samtlige medlemmer deltage i sagens afgørelse. Er et enkelt medlem afgået ved døden eller på grund af sygdom udelukket fra at deltage, afgøres sagen dog af de øvrige medlemmer. Ved afstemningen gør stemmeflertal udslaget. Såfremt stemmerne står lige, gør formandens stemme udslaget. Afvigende meninger bliver kun at tilføre protokollen, såfremt dette forlanges af vedkommende medlem af retten.

Stk. 5. Parterne skal indkaldes til at høre kendelsen blive afsagt. Ved sagens optagelse meddeler retten parterne, hvor og når kendelsen vil blive afsagt, eller på hvilken måde de vil blive indkaldt til at høre den afsagt.

§ 34. Retten skal i sin kendelse bestemme, hvem der skal bære sagens omkostninger.

Stk. 2. Såfremt en landvæsensretsforretning i en privat sag mellem 2 bestemte personer kun er begæret af den ene part, og denne udebliver, skal der efter den mødende parts begæring tilkendes ham erstatning for de ham ved sagen påførte udgifter hos den, der har begæret forretningen.

§ 35. Landvæsensretternes kendelser fuldbyrdes efter de for domme fastsatte bestemmelser i overensstemmelse med retsplejelovens tvangsregler. Fuldbyrdelsesfristen er 15 dage, medmindre andet fremgår af kendelsens indhold.

Stk. 2. Hvis en kendelse påbyder nogen af parterne at udføre noget, skal retten bestemme den tvang, der skal anvendes for at få det udført, samt den frist efter kendelsens afsigelse, inden hvilken det skal ske, hvorhos retten også kan tillægge den, til hvis fordel et arbejde skal udføres, ret til selv at foranstalte dette udført på den modvilliges bekostning.

Stk. 3. Såfremt retten finder, at en foreliggende sag bør nyde fremme, og at der ved hurtig fremme af sagen kan undgås betydelige ulemper

og bekostninger, kan retten efter rekvirentens begæring og på dennes ansvar afsige kendelse om sagens fremme, uanset at bedømmelsen af erstatningskrav eller endelig udgiftsfordeling ikke er tilendebragt. Af tilsvarende grunde kan retten tillige, når den ved kendelsen har forkastet de under sagen fremsatte indsigelser mod planen, på rekvirentens begæring give denne tilladelse til på eget ansvar, med eller uden sikkerhedsstillelse, at påbegynde arbejdet, uanset om kendelsen betimelig påankes.

§ 36. Retten kan til enhver tid i embeds medfør eller ifølge begæring berigtige skrivefejl, som er indløbet i henseende til ord, navne eller tal, blotte regnefejl samt sådanne fejl og forglemmelser som alene vedrører udfærdigelsens form.

Stk. 2. Retten kan endvidere, når begæring derom fremkommer inden ankefristens udløb, og efter at der er givet parterne lejlighed til at ytre sig derom, berigtige den i kendelsen indeholdte fremstilling af parternes mundtlige angivelser og ytringer, for så vidt fremstillingen erkendes at lide af fejl bestående i forbigåelser, uklarheder eller modsigelser, men derimod ikke i øvrigt foretage forandringer enten i begrundelsen eller resultatet. Beslutning angående sådanne berigtigelser træffes og meddelelse om dem sker efter de samme regler, som gælder for den oprindelige kendelse.

Stk. 3. Den i henhold til rettens beslutning berigtigede kendelse træder i alle henseender i stedet for den oprindelige. Beslutningen angående berigtigelse er ikke genstand for anke.

VII. Anke

§ 37. Anke kan iværksættes til forandring, ophævelse eller hjemvisning, hvorimod anke alene til stadfæstelse ikke kan finde sted.

§ 38. Anke kan foruden af parterne iværksættes af de offentlige myndigheder, hvis forretningsområde den afsagte kendelse berører.

§ 39. Landvæsensnævnets kendelser kan, for så vidt de er genstand for anke, indankes for en landvæsenskommission.

Stk. 2. De af landvæsenskommissionen som 1. instans afsagte kendelser, kan for så vidt de er genstand for anke, indankes for en overlandvæsenskommission.

Stk. 3. De af landvæsenskommissionen som ankeinstans afsagte kendelser kan ikke yderlige-